

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Celenco Vladimir și de ultimul, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iunie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Celenco Vladimir Ion, născut la 08 mai 1974, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. I. Creangă 13/3, ap. 7.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 02.07.2015 pînă la 10.06.2016;

Instanța de apel de la 10.08.2016 pînă la 29.11.2016;

Instanța de recurs de la 02.06.2017 pînă la 05.07.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^l) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iunie 2016, Celenco Vladimir a fost condamnat.

- în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 1 an;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 1 an;

- în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen de 1 an.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilit lui Celenco Vladimir pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen 2 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 05.09.2014 a fost stabilit lui Celenco Vladimir pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale și financiare pe un termen 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile a părților vătămate Rudcovschi Alexandru și Russu Constantin au fost admise. S-a dispus încasarea din contul lui Celenco Vladimir în beneficiul lui Russu Constantin prejudiciul material în mărime de 11 250 lei. S-a dispus încasarea din contul lui Celenco Vladimir în beneficiul lui Rudcovschi Alexandru prejudiciul

material în mărime de 11 809 lei. Acțiunea civilă de către partea vătămată Miriuța Boris în cadrul procesului nu a fost înaintată.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Celenco Vladimir la 16.03.2015, aproximativ la ora 11:00, aflându-se în incinta CC „Atrium”, situat pe str. Albișoara 4, mun. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, sub pretextul că compania „Orange” falimentează, l-a convins pe Russu Constantin, la prezentarea buletinului de identitate să i-a în credit pe numele său de la CC „Atrium” un telefon mobil de model „HTC Desire 620” la prețul de 4 410 lei și un notebook de model „Asus” la prețul de 6 840 lei, dobândind bunurile date, a cauzat părții vătămate Russu Constantin un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 11 250 lei.

Tot el, Celenco Vladimir la 14.03.2015, având un plan criminal din timp pregătit, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor din avutul proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, acționând în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu două persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, împărțind preventiv rolurile fiecăruia, sub pretextul imposibilității procurării bunurilor de la SA „Orange” din cauza necorespunderii lor condițiilor contractului, l-a îndemnat pe Miriuța Boris să procure un telefon mobil și laptop.

Ulterior, continuând intențiile sale infracționale, aflându-se în magazinul „Orange” situat în mun. Chișinău, str. Ion Creangă 41, o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală, a solicitat de la Miriuța Boris buletinul lui de identitate și a încheiat prin intermediul ultimului un contract cu întreprinderea SA „Orange”, procurând din numele lui Miriuța Boris în credit un telefon mobil de model „Samsung Galaxy Ace Style” cu nr. de IMEI 355439065789688 și un calculator de model „Asus X553MA”, la prețul total de 11 752,19 lei, după care, ieșind din sediul magazinului, Celenco Vladimir a transmis persoanei nestabilite de către organul de urmărire penală mijloace bănești, iar ultimul i-a transmis lui Miriuța Boris suma de 1000 lei, după ce, împreună cu bunurile procurate, au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 11 752,19 lei.

Tot el, Celenco Vladimir la 13.01.2015, aproximativ la ora 19:00, aflându-se în incinta magazinului „Orange” situat pe str. Alecu Russo 2, mun. Chișinău, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, sub pretextul că nu are viză de reședință/domiciliu în mun. Chișinău, l-a convins pe Rudcovschi Alexandru să ia în credit pe numele său din magazinul „Orange” un laptop de model „Asus X 553 MA”, cu număr de serie EAN0CV027257416, la preț de 5 760 lei și un telefon mobil de model „Huawei Ascent G6” cu nr. de IMEI 863964025619241, la preț de 4 050 lei și un modem „Derbox Huawei E5372” la preț de 1 999 lei, dobândind bunurile date, l-a asigurat că ratele le va achita lunar, însă nu și-a onorat obligațiile asumate, cauzând părții vătămate Rudcovschi Alexandru un prejudiciu material considerabil în suma totală de 11 809 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, avocatul Căuș Radu în numele inculpatului Celenco Vladimir a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Celenco Vladimir să fie achitat.

În argumentarea apelului declarat apărătorul a invocat că:

- inculpatul întru reliefaarea adevăratei intenții afirmă că acesta nu a amăgit pe nimeni nu a dus în eroare careva persoane sau ca să fi reprezentat greșit o

situație sau o împrejurare referitor la acest fapt;

- pe parcursul cercetării judecătorești inculpatul a înaintat cereri prin care a solicitat ca să fie audiați martorii Rudcovscaia Elena, Smirnova Elena, Ursachi Victor, precum și solicitarea de a interpela S.A „MobiasBanca” cu privire la istoria creditării lui Rudcovschi Alexandru, toate fiind respinse;

- vinovăția adusă lui Celenco Vladimir conform art. 190 alin. (2) Cod penal, nu și-a găsit confirmare.

3.1. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, inculpatul Celenco Vladimir la fel a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

În argumentarea apelului declarat inculpatul Celenco Vladimir Ion a invocat că:

- în cadrul procesului penal nu a fost interogat nici un martor lucrător al companiei „Orange” care a încheiat contract cu partea vătămată;

- fotografiile anexate la materialele cauzei confirmă declarațiile sale precum că, a fost acolo și a ajutat-o pe partea vătămată, vânzându-i cartela SIM, dându-i plata în avans pentru bunurile procurate de la el;

- contractele încheiate cu compania „Orange” confirmă că părțile vătămate singure, din propria inițiativă semnau contractele și știau toate condițiile contractuale, întrucât angajații orange în amănunte explicau condițiile contractuale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile avocatului Căuș Radu în numele inculpatului Celenco Vladimir și de ultimul, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Celenco Vladimir a săvârșit infracțiunile imputate lui și a aplicat în privința acestuia o pedeapsă echitabilă.

Acțiunile inculpatului Celenco Vladimir corect au fost încadrate de prima instanță, or, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării.

Astfel, vina inculpatului Celenco Vladimir se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, cum ar fi: declarațiile părților vătămate Russu Constantin, Miriuța Boris, Rudcovschi Alexandru, precum și:

- plângerea lui C. Russu adresată organelor de poliție privind atragerea la răspundere penală a persoanei neidentificate care profitând de încrederea sa cu buletinul său a procurat un telefon mobil și un notebook (vol. I, f. d. 8);

- procesul-verbal de ridicare din 03.06.2015 a fișierelor foto în formă electronică (f. d. 16);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 03.06.2015 și anume a fișierelor cu înregistrări și imaginile foto (f. d. 17-23);

- anexa la contractul de prestare servicii publice din care urmează ca Constantin Russu în calitate de client a procurat telefonul de model „HTC Deșire” 620 în sumă de 4 410 lei (f. d. 33);

- bonul de primire-predare a bunului și anume a telefonului de model

„HTC Desire” 620 (f. d. 35);

- anexa la contractul de prestare servicii conform căruia Constantin Russu în calitate de client a procurat notebook de model „Asus F553” în sumă de 6 840 lei (f. d. 37);

- bonul de primire-predare a bunului și anume notebook „Asus F553” (f. d. 39);

- procesul-verbal de confruntare dintre C. Russu și V.Celenco (f. d. 77-78);

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii semnat de B. Meriuța (vol. 2, f. d. 5);

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie conform căreia partea vătămată B. Miriuța a recunoscut persoana din fotografia nr. 3 și anume V. Celenco (f. d. 40);

- informația „Orange” din care urmează că B. Miriuța la 14.03.2015 a semnat trei anexe la contract prin care a cumpărat un smartphone de model „Samsung Galaxy Ace Style”, un calculator de model „Asus X553MA” și un modem de model „ZTE MF823” (f. d. 42);

- plângerile lui A. Rudcovschi adresată organelor de poliție privind acțiunile de înșelăciune a lui V. Celenco (vol. III, f.d.9,10);

- informația „Orange” adresată lui A. Rudcovschi din care urmează că datoria acestuia constituie 9 750, 24 lei (f. d. 20);

- procesul-verbal de ridicare din 10.06.2015 și anume a contractului „Orange” (f. d. 40);

- contractul încheiat între A. Rudcovschi și „Orange” și anexele din care urmează că A. Rudcovschi a procurat telefonul mobil de model „Huawei Ascend G6” cu costul de 4 050 lei; notebook „Asus X553MA” cu costul de 5 760 lei și „Air Box Huawei E5372” cu costul de 1 999 lei, în total bunuri în sumă de 11 809 lei (f. d. 41-47);

- procesul-verbal de confruntare între A. Rudcovschi și V.Celenco (f. d. 62-63);

- actul de verificare între „Orange” și B. Miriuța conform căruia soldul constituie 11 752,19 lei (f. d. 90 vol. 4).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine faptul că, probele cercetate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al concludentei, pertinentei și veridicității lor, demonstrează integral vinovăția inculpatului Celenco Vladimir, în comiterea infracțiunilor imputate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Referitor la episodul de sustragere a bunurilor lui Rudcovschi Alexandru, instanța de apel a reținut că, Celenco Vladimir se aflau în relații de prietenie o perioadă îndelungată de timp. În ședința de judecată în instanța de fond, precum și în instanța de apel, nu și-a găsit confirmare referirea lui Celenco Vladimir la faptul că, prin acțiunile sale l-a ajutat pe Rudcovschi Alexandru să acopere creditul pentru a lua un nou credit și dânsul astfel l-a ajutat cu mijloace financiare, or Celenco Vladimir nu i-a acordat nemijlocit lui Rudcovschi Alexandru mijloace financiare, ci l-a impus pe ultimul să-și asume obligațiuni de

restituire a creditului pentru bunurile procurate care au fost luate de către Celenco Vladimir.

Referitor la episodul privind sustragerea bunurilor lui Miriuța Boris, instanța de apel a reținut că, în cadrul urmăririi penale la efectuarea recunoașterii persoanei după fotografie la 25.09.2014 partea vătămată Mereuță Boris a recunoscut persoana din fotografia cu nr. 3 și anume Celenco Vladimir ca persoana care a transmis banii persoanei care l-a determinat să procure telefonul și care s-a prezentat ca Vladimir. Or, potrivit declarațiilor părții vătămate Miriuța Boris, anume Celenco Vladimir i-a transmis banii lui Victor, iar acesta i-a transmis dânsului. Bunurile au fost luate de Celenco și Victor.

Referitor la episodul privind sustragerea bunurilor lui Russu Constantin instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată în instanța de fond, precum și în instanța de apel s-a constatat că, bunurile au fost la fel procurate în credit și anume în baza actelor lui Russu Constantin, ceea ce confirmă că dânsul beneficia de posibilitatea reală de a i se acorda un credit. Mai mult, suma transmisă lui Russu Constantin de către Celenco Vladimir de care susține că acesta a avut nevoie nu era una impunătoare și nu necesita luarea unui credit, inclusiv și prin procurarea tehnicii costul căreia cu mult depășește suma de care ar fi avut nevoie partea vătămată.

În astfel de circumstanțe, s-a concluzionat că, vinovăția lui Celenco Vladimir de comiterea infracțiunilor impuse cu certitudine și-a găsit confirmare.

De asemenea, instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile inculpatului, deoarece sunt depuse cu scopul de a se eschiva de răspundere penală, precum și faptul că declarațiile inculpatului contravin declarațiilor părților vătămate, și a probelor sus menționate.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea pedepsei și categoria acesteia, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Mai mult, potrivit materialelor dosarului, se constată că inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 05.09.2014 în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, concluziile necesare nu a făcut și a comis din nou infracțiuni contra patrimoniului.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță justificat a dispus de a admite acțiunile civile a părților vătămate Rudcovschi Alexandru și Russu Constantin, fiind încasat din contul lui Celenco Vladimir în beneficiul lui Russu Constantin prejudiciul material în mărime de 11 250 lei și în beneficiul lui Rudcovschi Alexandru prejudiciul material în mărime de 11 809 lei.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Celenco Vladimir și ultimul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, au atacat cu recursuri ordinare, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Celenco Vladimir. Recurenții invocă dezacordul cu aprecierea probelor, motivând că, lipsesc elementele infracțiunilor imputate inculpatului; cauza a

fost examinată unilateral și neobiectiv; declarațiile părților vătămate și a martorilor au fost dubioase și contradictorii, astfel nu poate sta la baza învinuirii aceste declarații.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Celenco Vladimir și de ultimul, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelurilor declarate, corect constatînd vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurenții invocă în recursurile declarate, temeiul de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Analizînd textele hotărârilor judecătorești atacate instanța de recurs consideră că, motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în această cauză.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel judecînd apelurile declarate în speța dată, a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, verificînd legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și cercetate suplimentar de instanța de apel, care s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, au fost bazate pe cumulul de probe enunțat în punctul 4.1. al prezentei decizii.

La fel, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată că această instanță a apreciat în mod obiectiv atât declarațiile părților vătămate, a martorilor, inculpatului, cât și alte probe cercetate, și verificate în cadrul ședinței de judecată.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care martorii și părțile vătămate au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția inculpatului în săvârșirea

infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii de escrocherie nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunilor nominalizate, iar cele invocate de recurenți sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmîndu-se scopul evitării răspunderii penale.

Cu toate că recurenții nu invocă care din elementele infracțiunii incriminate inculpatului lipsește, Colegiul penal menționează că, *obiectul juridic principal* al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. *Obiectul juridic secundar* al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimul necesar de încredere.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunilor imputate inculpatului, se exprimă în fapta prejudiciabilă care are un caracter complex alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă, se manifestă în primul rând prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca însușirea prin escrocherie sau abuz de încredere doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpînire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Astfel, din cele menționate, Colegiul penal constată intenția inculpatului, care prin înșelăciune și abuz de încredere a obținut cu rea-credință bunurile, neavînd scopul de a-și realiza obligația de a achita. Or, Celenco Vladimir, avînd scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, i-a convins pe Russu Constantin, Rudcovschi Alexandru, și prin înșelăciune și abuz de încredere pe Miriuța Boris, la prezentarea buletinului de identitate să i-a în credit pe numele său bunuri mobile și dobîndind bunurile date, a cauzat părților vătămate un prejudiciu material considerabil.

Colegiul penal consideră că, instanțele de fond corect au calificat faptele inculpatului în art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, deoarece prejudiciul cauzat de către acesta este unul esențial, fapt confirmat de părțile vătămate.

Așadar, Colegiul penal, analizînd textul deciziei recurate constată că, instanța de apel în hotărîrea sa, a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerînd că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute de către instanța de apel, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod

de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

De altfel, Colegiul penal reiterează că indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanța de apel, care este invocată de recurenți, ce ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor de fond.

Colegiul penal constată că, erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit, acțiunilor săvârșite de către Celenco Vladimir, li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de pericolul social al faptei comise, persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Celenco Vladimir, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră, ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Celenco Vladimir și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, în cauza penală, în privința lui **Celenco Vladimir Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la *14 iulie 2017*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan